

Økonomi, usikre foderpriser og stor ubalance mellem produktion og salg af æg i Europa

Økonomi, usikre foderpriser og stor ubalance mellem produktion og salg af æg i Europa.

Fjerkræafgiftsfonden

Økonomien

Med en pris pt. på omkring 325 kr. er soyaskrå steget 100 kr. pr. 100 kg siden jul, og hvede handles til den højeste pris nogensinde, omkring 170 kr. pr. 100 kg. For de producenter, der ikke har tegnet kontrakter frem til høst, har denne udvikling naturligvis stor betydning for driftsøkonomien.

Foderfirmaerne melder, at dagsprisen på konventionelt æglægningsfoder til hvide høner ligger omkring 244 kr. pr. 100 kg og 238 kr. pr. 100 kg til brune (gennemsnit af alle faser). Økologisk foder koster omkring 355 kr. pr. 100 kg (gennemsnit af alle faser).

En kalkule med nugældende notering (Hedegaard Food 23. april 2012) og de foderpriser, som foderfirmaerne melder ud, giver følgende dækningsbidrag for de forskellige produktionsformer:

	DB II, kr. pr. høne pr. år	Nettofortjeneste, kr. pr. høne pr. år*
Berigede bure, hvide	28,07	- 3,92
Skrab, hvide høner	35,83	- 23,58
Frilands, brune høner	47,16	- 12,34
Økologiske, hvide høner	94,11	13,56
Økologiske, brune høner	68,06	- 20,20

* Efter løn, forrentning og afskrivning af nyt anlæg.

Til grund for tabellens beregninger ligger E-kontrollens gennemsnit for produktivitet i de forskellige produktionssystemer. Der er indregnet diverse omkostninger på 9,5 kr./høne (burproduktion), 11,5 kr./høne (skrabeæg), 13,5 kr./høne (frilands) og 19,5 kr./høne (økologisk).

De beregnede dækningsbidrag og nettofortjenester, som vist i tabellen, er naturligvis kun indikative, der kan være væsentlige forskelle i notering og foderpris mellem bedrifter, foderleverandører og pakkerier.

I forhold til en tilsvarende økonomiberegning foretaget i august 2011, er der sket fremgang i økonomien, hvor DB for burproduktion nu ligger 20 kr. højere, skrabeæg + 12 kr., frilands + 17 kr., og økologiske æg + 8 kr. højere pr. høne end i august 2011. Undtagen for hvide økologiske høner er der dog stadig ikke dækning for lønudgifter, forrentning og afskrivning i et nyt anlæg.

Usikre foderpriser

Flere ægproducenter, der ikke har tegnet kontrakt indtil høst, køber pt. foder ind til dagspris, i forventning om at råvarepriserne snart har toppet. Der er konstateret et fald i prisen på råolie, hvilket godt kunne tænkes at trække priserne på korn i nedadgående retning. Noget stort dyk i foderpriserne skal vi jo nok ikke forvente. Priserne efter høst er vanskelige at forudsige. Der er indgået kontrakter om salg af hvede af 2012 høst til 140 kr. pr. 100 kg, hvilket vel kan tages som en indikation på, at foderprisen efter høst stadig vil ligge på et relativt højt niveau.

Stor ubalance mellem produktion og salg af æg i Europa

Omend med nogen forsinkelse i de sydeuropæiske EU-lande, er de gamle konventionelle bure nu udfaset. Det har vist sig, at der alligevel ikke var etableret tilstrækkelig mange hønepladser i berigede bure og/eller i andre produktionssystemer til, at markedet for konsumæg kunne dækkes. Siden marts måned har der været stort underskud af æg i Europa, og priserne på spotmarkederne er steget voldsomt, op til 17 kr. pr. kg. Denne høje pris er dog kun kommet de producenter og virksomheder til gode, der traditionelt leverer æg til disse markeder. Som det fremgår af ovenstående økonomiberegninger, er mangelen på æg ikke kommet de producenter, der er kontraktligt forpligtet til at levere til ægpakkerierne, til gode. Det skyldes, at ægproduktindustrien hovedsageligt er ejet af ægpakkerierne, men almindeligvis indkøber råvarerne på spotmarkederne. På færdigvaresiden er produktfabrikkerne hængt op på kontrakter med detailhandel, fødevare- og cateringvirksomheder til priser, der ikke har taget højde for den eksplosive stigning i ægpriserne. Det betyder, at ægpakkerierne sætter penge til på produktvirksomhederne, hvorfor der ikke er råd til at hæve noteringen til de faste leverandører af skalæg. Efterhånden vil kontrakterne med detailhandelen formodentlig udløbe og blive genforhandlede til omkostningsdækkende priser, og så må vi håbe, at ægpakkerierne husker, at ægproducenterne pt. ikke får dækket deres omkostninger, og i øvrigt har et stort efterslæb fra 2011.

Forfatter: Niels Finn Johansen, Videncentret for Landbrug, Fjerkræ.

Den Europæiske Union ved Den Europæiske Fond for Udvikling af Landdistrikter og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har deltaget i finansieringen af projektet.